

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 31

DECEMBER 1974

23. årgang

Slægtsfest

Efter tradition skal der være slægtsfest i 1975. Slægtsudvalget enedes om at søge den afholdt søndag den 6. juli.

Der vil blive udsendt indbydelseskort med nærmere oplysninger i god tid inden festen.

Lidt bekymring for at den dyrtid, der antagelig også hersker til den tid, vil afholde nogen fra at komme.

Johs.

Et tilbageblik

Så går det mod slutningen af året 1974. - Det blev på flere måder et mærkeligt år. Efter en meget mild vinter var det, som om sommeren slet ikke ville komme, kulde og tørke prægede hele forsommeren. En overgang troede vi, der ville blive misvækst, så pludselig skiftede det lunefulde vejr til rigtig grødevejr. Her blev det en meget stor høst.

På andre områder ser det ikke godt ud, vort lands økonomi er i uføre, arbejdsløshed har ramt mange hjem. Hvor må det være svært, når økonomien pludselig slås i stykker eller stå op om morgenen og vide, at ingen har brug for vor indsats. Hvor må vi være glade, der har noget at virke med.

Her alt vel. Kærlig hilsen. *Ingeborg og Johs.*

- Så sker det - sådan skrev Tonny i sidste nummer af »Slægts-Nyt«.

Desværre må vi tage til efterretning, at Tonny efter 22 år som redaktør ikke synes at kunne fortsætte mere. Vi siger tak for lang og tro tjeneste som formand og redaktør. Det har været sådan, at når noget skulle ordnes eller tilrettelægges, var det Tonny, man henvendte sig til. Efter nogen »grynten« var svaret gerne »nå«, og så blev det gjort til vor store tilfredshed.

Du har aldrig holdt dig tilbage, når et arbejde skulle gøres og håber, vi stadig må trække på din arbejdskraft, når noget skal iscenesættes. Hjertelig tak.

Det er endnu ikke helt afklaret, hvem der skal være redaktør. Foreløbig kan stof til bladet sendes hertil.

Johs.

Klokken slår, tiden går

Vi ældre bliver efterhånden gamle - nogle bliver affældige, og andre falder væk. Det er det uafvendelige kredsløb. Men - for de gamle, som faldt, er der ny overalt. Men er de interesseret i slægtsarbejdet, og vil de gå ind for det og føre det arbejde videre, som vi andre nu har arbejdet med i over 20 år?

Alle I, der har voksne børn og børnebørn - søg at gøre dem interesseret i vor slægtsavis og slægtsbog, og lad os fremover bevare det slægtskontakt og - sammenhold, vi hidtil har haft.

»Slægts-Nyt« kan fremover bestilles hos Johannes Nielsen, »Hinge Storgaard«, Hinge, 8620 Kjellerup.

Lad os mødes - så mange som aldrig før - ved slægtsfesten d. 6-7-1975. Hilsen fra *Tonny.*

Kontingent

Måske har nogle bemærket, at der er prisstigninger på visse ting. Af den grund ser vi os desværre nødsaget til at sætte kontingentet op til mindst 6,00 kr. Vi beder alle snarest sende beløbet på vedlagte giroblanket til

giro 74022,

Johs. Nielsen, »Hinge Storgård«,
8620 Kjellerup.

Dødsfald

Slægtsbog s. 100 I A

Anker Jakobsen, Linde, afgået ved døden den 18-11-1973.

Slægtsbog s. 67 III C

Peder Storgård, Århus, afgået ved døden den 26.6.1974.

Fødsler

Slægtsbog s. 97 VII B 1

Emilie Marianne Lund, f. 2-4-1963, datter af Lise og Jørgen Lund, Hellerup.

Slægtsbog s. 50 II C 4

Søren Ingerslev Davidsen, f. 10-7-1973, søn af Sinne og Ole Davidsen, Sejs.

Slægtsbog s. 50 II B I A B

Christel Laugaard Jensen, f. 24-12-1973, Christina Laugaard Jensen, f. 24-12-1973, døtre af Jette og Torben Jensen.

Slægtsbog s. 63 I G 3a

Gitte Klausen, f. 5-7-1974, datter af Linda og Poul Henning Klausen, Skovby.

Slægtsbog s. 107 IV A 1

Bjarne Holt Pallesen, f. 3 1-3-64, søn af Gudrun og Svend Aage Pallesen.

Slægtsbog s. 108 IV A 2

Hanne Holt Clemmensen, f. 22-9-1967, Lene Holt Clemmensen, f. 3 1-5-1970, døtre af Henning og Bodil Clemmensen, København.

Slægtsbog s. 108 IV A 3

Carsten Holt Clemmensen, f. 6-5-1964, Martin Holt Clemmensen, f. 27-3-1966, Karin Holt Clemmensen, f. 31-12-1967, børn af Johannes og Astrid Clemmensen, Gårslev.

Slægtsbog s. 108 IV A 4

Kristina Kunzendorf, f. 3-8-1974, datter af Grethe og Siggie Kunzendorf, Sønderborg.

Slægtsbog s. 58 VI E 2

Kasper Storgaard Madsen, f. 6-2-1974, søn af Mogens og Grethe Madsen, Silkeborg.

Slægtsbog s. 55 IV D 3

Ann Kirkegård, f. 3-11-1973, datter af Poul Erik og Karen Kirkegård.

Slægtsbog s. 55 V A 1

Henrik Leth Clausen, f. 30-7-1974, søn af Annie og Per Clausen.

Slægtsbog s. 108 IV C 1

Lone Anette Pedersen, f. 29-6-1973, datter af Birgith og Ole Pedersen, Virklund.

Slægtsbog s. 108 IV C 2

Mads Navndrup Svendsen, f. 10-8-1974, søn af Bodil og Kai Navndrup Svendsen, Ålborg.

Slægtsbog s. 108 IV C 3

Lotte Højgård Jepsen, f. 7-8-1974, datter af Bodil og Hans Jepsen, Hjerm.

Slægtsbog s. 99 IX A i

Jesper Gelser, f. 21-5-1966, Kim Gelser, f. 18-12-1968, sønner af Inge og Per Gelser, Vanløse.

Slægtsbog s. 98 VIII A 1

Trine Vedel Hestbæk, f. 9-2-1974, datter af Anna og Vagn Hestbæk, Voel.

Slægtsbog s. 102 V B 1

Anja Solach Storgård, f. 6-6-1973, datter af Mona og John Solach Storgård.

Slægtsbog s. 111 VI A 1

Martin Søndergård Mogensen, f. 10-6-1973, søn af Finn og Birgit Mogensen.

Bryllup

Slægtsbog s. 111 VI A 1

Ingeniør Finn Mogensen viet i Fabjerg kirke d. 9-12-1972 til lærer Birgit Kallesøe, f. 1-9-1946, datter af gdr. Anders Kallesøe, Fabjerg.

Slægtsbog s. 111, VIA 2

Syerske Else Mogensen viet i Nr. Nissum kirke d. 21-9-74 til bankassistent Bjarne Nielsen, f. d. 14-2-1951, søn af mejerist Overvad Nielsen, Århus.

Slægtsbog s. 108, IV A 4

Barneplejerske Grethe Clemmensen viet i Gårslev 8-9-1973 til Siggie Kunzendorf, f. d. 19-2-193 8 i Harzen.

Slægtsbog s. 58, VI D 1

Jens Peter Storgård, viet i Oslo d. 12-10-1974 til Mary Patricia Roady, f. 5-12-1947 i England.

Slægtsbog s. 99, IX A 2

Bankassistent Bente Spangenberg Hansen, viet i Hørup kirke d. 4-8-1973 til Bjarne Madsen, f. d. 4-5-1953 i Kjellerup.

Slægtsbog s. 65, II B 2 a

Leif Storgård, viet 10-8-1974 til Eva Køpper, datter af politiassistent Aage Køpper, København.

Runde år

side	1975	
49	Svend Aage Storgaard Davidsen, Silkeborg 50	24-2
50	Jens Davidsen, Astrup	6-1 75
50	Mariane Davidsen, Astrup	27-10 75
50	Rita Irene Nielsen, Hammel	17-7 50
51	Richard Madsen, Silkeborg	28-7 75
51	Carlo Staal Nielsen, Canada	25-8 50
51	Arne Skov Larsen, Ikast	10-8 50
52	Bjarne Madsen, Silkeborg	11-11 70
52	Kaj Jensen Aaen, Aarhus	22-6 70
54	Ellen Storgaard, Silkeborg	15-4 70
55	Oktavius Nielsen, Lemming	6-10 60
55	Edith Mikkelsen, Viborg	26-1 65
58	Niels Storgaard, Bjerringbro	1-10 60
62	Frede Lauritzen, København	4-5 70
62	Maren Rask, Silkeborg	4-4 85
63	Elly Rask, Hinge	15-3 50
63	Marie Vogelius, København	14-12 50
64	Gotfred Knudsen, Bukkrøg	28-3 60
65	Doris Hjort, Ny Tanghus	15-12 50
65	Poul Hjort, Ny Tanghus	13-12 60
65	Helga Storgaard, Aalborg	22-8 65
68	Harald Storgaard, Aarhus	31-5 65
69	Ingeborg Storgaard, Nørskovlund	19-6 65
71	Kristian Sangild, Silkeborg	10-8 75
71	Børge Nielsen,	15-6 75
75	Valdemar Henriksen, Lundum	16-7 85
76	Annelise-Irene Siersbæk, Silkeborg	31-12 50
76	Signe Rigmor Pedersen, Brædstrup	24-4 50
78	Elna Petersen, (John Bull), Århus	8-8 70
78	Gunnar Petersen, (John Bull), Århus	27-3 70
79	Edith Pedersen, Krogen, Gjern	26-10 65
79	Ingemann Pedersen, Krogen, Gjern	26-9 65
83	Erik Pedersen Storgaard, Århus	18-3 50
83	Emma Kirstine Storgaard, Århus	14-11 50
85	Ester Pedersen, Bjerringbro	10-9 50
83	Edith Christensen, Grindsted	18-3 50
85	Rasmus Rasmussen, Grønbæk	27-10 75
86	Johannes Storgaard, Grønbæk	26-8 70
86	Olga Storgaard, Ans	27-4 60
87	Thilde Storgaard, Århus	5-1 80
89	Frede Storgaard, Århus	23-6 65
95	Karen Rahbe Kaae, København	24-9 70
96	Anie Rahbe Petersen, Kbh.	17-1 65
97	Knud Rahbe Hald, København	10-8 75
106	Christian Bitsch, Århus	10-10 75
106	Aage Michael Bitsch, Århus	22-4 50
107	Jensine Klemmensen, Gårslev	18-5 70

107	Jens Klemmensen, Gårslev	5-4 70
108	Kristian Thormann, Serup	4-12 70
108	Anna Nielsen, Hinge	1-10 65
109	Ester Dagny Jørgensen, Ulsted	1-4 60
110	William Nielsen, Silkeborg	5-11 65
51	Lilly Rigmor og Richard Madsen, Silkeborg	31-10 guld
61	Ellen og Knud Nielsen, Astrup	17-10 sølv
64	Ruth og Ejvind Kristensen, Kjellerup	5-8 sølv

Brudstykker af min tanzanianske dagbog

Fortsættelse fra sidste gang

En hverdag i oktober 73 på safari - eller bondens Tanzania

Ordet safari har nok i danske øren en noget romantisk klang, det fremkalder associationer i retning af storvildtjagt og lugt af drama. Her bruges ordet om alle former for rejser, arbejdsrejser, forlystelses-rejser, indkøbsture etc.

Vi er på arbejdsrejse i 5 af Tanzanias 18 regioner - endda de 5 mest afsidesliggende og stort set mindst udviklede områder i det vestligste og centrale Tanzania: West Lake, Kigoma, Tabora, Singida og Dodoma.

Vi har lånt et læge-gæstehus for natten, for det kniber med offentlige overnatningsmuligheder på vejen mellem Bukoba og Kigoma. Det er morgen, solen skinner over det tørre grålige buskstepplandskab og det er allerede varmt. Vi er tidligt oppe for at pakke vore lagner og tæpper ned og være klare til at starte tidligt. Vi har en lang tur foran os.

Vi kører ned til den katolske mission, hvor vi aftenen inden spiste og hyggede os i selskab med 5 fædre og biskoppen, en klog, vågen og politisk interesseret afrikaner. Vi skal have vores morgenmad der, takke af og have post og pakker med til en anden missionsstation, som vi skal passere på vejen.

Kl. 8 er vi parate til at starte den ca. 400 km lange tur ad hovedvejen til Kigoma, byen ved Tanganyika-søens østlige bred. Hovedvejen er en smal grusvej, der er mærket af sidste regntid, ujævn og stenet og vanskelig passerbar i en almindelig bil. Heldigvis kører vi i en landrover, som er mere robust, men som til gengæld er forfærdelig ubehagelig at køre langt i.

Vi skumpler afsted. Det bliver varmere og varmere jo højere solen kommer op på himlen. Det støver ind, men vi er nødt til at have vinduerne åbne. Landskabet er ret fladt, udsigten begrænset til den slyngede vej foran os og de lange rader af lave træer og buske langs vejen. Der bor ingen eller meget få folk her, trods det frugtbare, grønne, friske udseende. Tsetsefluernes energiske tilstedeværelse forklarer dette.

Vi skumpler videre, mil efter mil. Efter vel 2 timers kørsel ser vi folk på vejen. De kommer gående med deres kurve med kassava og bønner på hovedet. En kommer trækkende med en ged. De er på vej til markedet for at handle. Det siger os, at vi snart nærmer os den første landsby.

Der er liv i landsbyen. Mange folk er samlede på markedspladsen og flere kommer langsomt drivende til. Der bliver handlet med majs, kasava, tomater, spinat, jordnødder, lidt frugter, levende dyr, tøj, stoffer, medicin og andet godt. Vi har ikke tid til at stoppe og skumpler videre. Når frem til den missionsstation, hvor vi skal aflevere post og pakker. Faderen, der er alene her, bliver glad, han regner med at det er reservedele til hans landrover, som længe har stået oplodset, fordi det er svært at få reservedele.

Landskabet forandrer sig meget lidt. Af og til er der lidt lysninger i vegetationen, der muliggør at vi kan få et kig ned over de uendelige sump- og buskområder, der strækker sig hele vejen ned gennem Tanzania ind til Zambia.

Vejen forandrer sig meget lidt. Vi møder slet ingen trafik. Hverken busser eller lastbiler. Den meste trafik til Kigoma går ad jernbanen, der fra Dar es Salaam (hovedstaden ved kysten) går via Dodoma og Tabora til Kigoma.

Ved 1-tiden når vi frem til distriktsbyen Kibondo, der er administrativt center med hospital, handelsplads og skole. Vi er nu både sultne og tørstige, og det sidste er landroveren også. Den må først tilfredsstilles, for den skal bringe os endnu mange km til Kigoma. Vi må desværre lede forgæves efter benzin. Byen er tørlagt, det er længe siden, man har fået benzinforsyning frem, en tankbil forulykkede på vejen. Vi må tage af vores reserver for anden gang og håbe på, at vi har nok benzin med til at nå frem til Kigoma. Vi leder nu efter mad til os. Desværre er det ikke muligt at købe te, der er ingen steder, hvor man sælger ris, kød, æg eller anden local food. Der er da kun markedspladsen tilbage. Vi får fat i nogle bananer, og i en duka (en lille forretning) køber vi en dåse Corned Beef og to Fanta. Det bliver vor lunch for den dag.

Lidt syd for Kibondo ser vi de første resultater af »Operation Kigoma«.

Operation Kigoma er Tanzanias intensive og målbevidste forsøg på at sætte en udvikling i gang i et af de dårligst stillede områder inden for landets grænser. Ved hjælp af ressourcer - penge, køretøjer, man-power, føde etc. - fra andre regioner forsøger man nu at sætte noget i gang her. Kigoma regionen har igennem halve sekler været arbejdskraft-reserve. Først var det boltreplads for de arabiske slavehandlere, der gennem lange perioder har drænet dette område for dets bedste mænd og kvinder. Da slavehandelen langt om længe blev stoppet, blev området arbejdskraft-reserve for de store europæiske plantager andre steder i øst-Afrika. Dræningen af duelig arbejdskraft fortsatte med det resultat, at meget lidt skete i denne region. At bedst klarede de tilbageblevne folk at holde sig i live ved subsistensproduktion. Det er her Tanzania nu sætter ind. Indsatsen er en del af landets almindelige politik, der går på at udvikle landområderne så hurtigt som muligt, dels for at få en øget landbrugsproduktion som basis for yderligere udvikling, dels for at undgå den store udviklingskløft mellem by og land, mellem industri og landbrug, mellem rig og fattig, som ses i så mange u-lande. På grund af Kigoma regionens specielle forhold er problemerne her endnu større, når det gælder at få en landbrugsudvikling i gang.

Ideen med Operation Kigoma, som startede for ca. 1 år siden, er at, ved hjælp af ressourcer fra andre regioner, åbne nyt land op, opmuntre folk fra de tæt beboede højlandsområder på grænsen til Burundi til at flytte ind i det nyåbnede land, hvor der er rigelig jord, opmuntre folk til at flytte sammen og ikke slå sig ned spredt, og opmuntre folk til at samarbejde om at dyrke jorden og bygge nye landsbyer op. Sådanne landsbyer kaldes her ujamaa-byer. Ved at få folk til

at flytte til ujamaabyer kan man lettere forsyne med vand, skole, hospital etc., end hvis de bor spredt over et stort areal. Man kan lettere give råd og vejledning om nye afgrøder og dyrkningsmetoder. Man kan lettere transportere deres afgrøder og forsyne byerne med forbrugsvarer.

Alt dette tager tid, det koster penge, og det forudsætter en vis forståelse hos bønderne for disse nye ideer. Mange bønder har responderet positivt. Vi passerede nye ujamaabyer med fra 200 til 700 familier. De er så nye, at man ikke har nået meget mere end at rydde skoven og busken og opføre den første bolig til familien: en lille græshytte, som senere, når man får råd, skal afløses af et rigtigt hus. I nogle af byerne har regeringen allerede startet installeringen af vand, der ligger vandrør parate, så byen kan blive forsynet med et antal fælles vandhaner, så kvinderne bliver fri for at gå de lange stræk til floder eller vandhuller efter vand. Andre steder er en traktor med udstyr blevet kørt ud til ujamaabyen parat til at assistere med rydning og senere pløjning af jorden. Nogle af beboerne har taget sig tid til at fremstille flettede kurve eller stole, som de sætter ud langs vejen til salg, for derved at få en lille indkomst, indtil landbrugsproduktionen kommer igang. Mad får de indtil videre fra deres familier i de landsbyer, hvorfra de flyttede for at slå sig ned i den nye ujamaaby.

Vi kører og kører ad støvet vej, gennem grønne buske og træer. Vi er ved at være trætte i kroppen af alle de mange rystelser, når landroveren skumpler hen ad den bumpede vej. Jeg tørrer mig over min svedige pande og ser, at Kleenexen (købt i Nairobi på vor gennemrejse) er helt rødbrun af det støv, jeg har i hovedet.

Solen begynder at stå lavere på himlen, vi længes efter et bad, mad, en kold øl.

Vi skumpler videre. Kilometertælleren på landroveren er gået i stykker. Der er heller ingen kilometersten langs vejen, der kan fortælle os, hvor langt vi har tilbage. Vi er trætte, bider lidt ad hinanden i almindelig træthedsirritation. Skælder i vor træthed ud over, at dette land har så elendige veje. Hvordan skal det kunne få transporter igennem, uden at bilerne køres helt i stykker, når man ikke kan holde vejens vedlige? Vi glemmer, at dette land har få penge, har milevis af veje, har voldsomme regntider en til to gange om året, som hver gang ødelægger reparationer fra forrige gang.

Endelig ser vi med ét, at vejen skifter farve foran os. Kan det mon være asfalt? Åh ja. Hvilken nydelse at føle en jævn asfaltvej under hjulene. Vi er nu klar over, at der ikke er mange km tilbage, til vi er fremme i Kigoma, for vi ved, at alle byerne her har en lille strimmel asfalt et stykke ud ad udfaldsvejene som en forlængelse af asfaltvejen inde i byerne.

Vejen går ret stejlt opad. På toppen af bakken ser vi et forjættende syn: Søen! Vand! Efter en hel dags støvet kørsel. Minutter efter kører vi ind i Kigoma by. Tanzanias havneby ved Tanganyika-søen med bådforbindelser til Zaire (Congo) og Burundi. Zaires høje vulkanske bjerge ses klart ude i horisonten.

Vi er så trætte, at det eneste, der står i hovedet nu, er: hotel.

En kold øl. Bad. Mad. Åh. Kigoma er alligevel ikke så forfærdelig. Turen har alligevel ikke været så lang, så anstrengende. Åh.

Fortsættes næste år